

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 99.726 van 12 oktober 2001
in de zaak A. 99.139/X-9984.**

In zake : de n.v. Slachthuis DECLERCQ & Zoon,
die woonplaats kiest bij
Advocaat I. DURNEZ,
kantoor houdende te 1850 GRIMBERGEN,
Pastoor Wautersstraat 23/7

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. LEFRANC,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. Slachthuis DECLERCQ & Zoon op 5 januari 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 7 november 2000 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media houdende inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar en van het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde tegen het besluit van 3 februari 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij haar de vergunning werd verleend voor het bouwen van een varkensslachterij aan de Lindestraat te Oudenaarde op een perceel, kadastraal bekend Sectie B, nrs. 69f, 68y3, 38m en 68c4 en derhalve weigering van de vergunning;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 16 augustus 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 september 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. DURNEZ, die verschijnt voor verzoekende partij, en van advocaat P. LEFRANC, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het met het onderzoek van de zaak belaste lid van het Auditoraat in zijn verslag over de vordering tot schorsing de verzoekende partij verzocht een aantal toelichtingen te verschaffen inzake het in rechte treden van de verzoekende partij; dat de verzoekende partij hierop, na ontvangst van het auditoraatsverslag, een "toelichtende nota" heeft opgestuurd waarin zij niet alleen in een eerste deel ingaat op de in het auditoraatsverslag gestelde vragen inzake het in rechte treden, maar ook in een tweede deel antwoordt op het standpunt dat de auditeur in zijn verslag innam ten aanzien van het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat een dergelijke repliek op het verslag van het auditoraat niet is voorzien in het procedurereglement betreffende de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging; dat daarom de "toelichtende nota" uit de debatten wordt geweerd in zoverre deze nota verder gaat dan het antwoorden op de in het auditoraatsverslag gestelde vragen;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde op 25 oktober 1999 de vergunning weigert voor het bouwen van een varkensslachterij op een perceel gelegen aan de Lindestraat 42 te Oudenaarde; dat na hoger beroep van de verzoekende partij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen op 3 februari 2000 het beroep inwilligt en de gevraagde vergunning volgens ingediend plan verleent; dat op hoger beroep van de gemachtigde ambtenaar en het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde de vergunning door de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media op 7 november 2000 wordt geweigerd;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan

worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, de verzoekende partij in substantie laat gelden dat de n.v. VLEES DECLERCQ een vleesverwerkend bedrijf is en meer bepaald een vleesversnijdingsbedrijf voor varkensvlees uitbaat op het terrein palend aan het perceel waarop de aanvraag voor de stedenbouwkundige vergunning betrekking heeft; dat de n.v. VLEES DECLERCQ momenteel enkel varkensskarkassen verwerkt die elders worden geslacht en na slachting naar haar bedrijf worden vervoerd; dat de slachterij waarmee de n.v. VLEES DECLERCQ samenwerkt, in Doornik is gevestigd; dat de aanvoer van geslachte varkens vanuit Doornik een tijdsverlies met zich meebrengt van 3 uur 15, wyl mocht het project vergund worden de varkens gewoon in de frigo zouden blijven hangen; dat hierdoor een intense voorbehandeling onvermijdelijk is en het verwerkte vlees ten vroegste binnen de 48 uur na slachting kan worden geleverd in plaats van binnen de 24 uur na slachting en nadat het vlees slechts een minimale voorbehandeling heeft ondergaan zoals de afnemers van n.v. VLEES DECLERCQ reeds geruime tijd vragen; dat de versheid en de kwaliteit van het vlees door de voorbehandeling negatief worden beïnvloed; dat in de praktijk de door de wet gestelde koelingsnorm van 7° C moeilijk haalbaar is met bijkomende

negatieve gevolgen voor de kwaliteit en de versheid van het vlees; dat de afnemers van de n.v. VLEES DECLERCQ reeds meermaals te verstaan hebben gegeven dat het door deze laatste geleverde vlees niet voldoet aan de huidige kwaliteitseisen, dat deze enkel haalbaar zijn indien de n.v. VLEES DECLERCQ de geslachte dieren zou kunnen betrekken uit een eigen slachterij (slachterij van de n.v. Slachthuis DECLERCQ & Zoon) die naast en aansluitend aan het vleesverwerkend bedrijf zou worden opgericht, in welk geval krachtens artikel 17, tweede lid, van het koninklijk besluit van 4 juli 1996 betreffende de algemene en bijzondere exploitatievoorwaarden van de slachthuizen en andere inrichtingen, de verplichting tot koeling onmiddellijk na het slachten vervalt, alsook het daarmee gepaard gaande tijdsverlies; dat de exploitatievergunning voor het slachthuis reeds werd verleend aan de verzoekende partij die ingevolge de weigering van de stedenbouwkundige vergunning de bouw en de exploitatie ervan niet kan aanvangen, zodat de n.v. VLEES DECLERCQ verder de geslachte dieren van externe slachthuizen dient te betrekken; dat de verzoekende partij verder met betrekking tot het financieel nadeel, betoogt dat de twee grootste afnemers van de n.v. VLEES DECLERCQ, deze officieel en schriftelijk in kennis hebben gesteld dat de samenwerking zal worden opgezegd indien n.v. VLEES DECLERCQ niet met een eigen slachterij aansluitend op het vleesverwerkingsbedrijf kan starten, dat dit een zeer ernstige financiële klap voor de n.v. VLEES DECLERCQ zal betekenen en een weerslag zal hebben op de leefbaarheid en het voortbestaan van het bedrijf en op de overige klanten van de n.v. VLEES DECLERCQ; dat dit nadeel niet louter financieel is; dat het verlies van de belangrijkste afnemers van n.v. VLEES DECLERCQ een zeer negatief gevolg zal hebben voor de reputatie van verzoekende partij en de n.v. VLEES DECLERCQ; dat het wegvallen van deze grote klanten andere klanten er toe zal aanzetten een andere leverancier te zoeken; dat de verzoekende partij verder aanvoert dat er klachten vanwege de overheid zijn; dat de omvangrijke infrastructuur en aanleg van nieuwe stockageruimten en de nieuwe frigo's overbodig zullen worden aangezien die specifiek zijn afgestemd op de verwerking van grote hoeveelheden vlees tegelijkertijd zoals die nu nog dagelijks aan de twee grootste afnemers van n.v. VLEES DECLERCQ worden geleverd; dat het verlies op de winst heden moeilijk te begroten is, omdat momenteel niet geweten is hoeveel overige klanten zullen volgen, maar dat onmogelijk kan worden betwist dat het verlies indrukwekkend is, zelfs in verhouding tot de totale omzet, en dat de mogelijkheid dat een dergelijk verlies ooit in het kader van een burgerlijke procedure na de vernietiging van het bestreden besluit zou kunnen verhaald worden, hoogst onzeker is en alleszins een lange procedure zal vergen; dat de verzoekende partij ten

slotte stelt dat het hiervoor aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel geldt in hoofde van zowel de n.v. VLEES DECLERCQ als de verzoekende partij; dat het niet is omdat twee aparte rechtspersonen werden opgericht, dat hun belangen inzake niet met elkaar verweven zouden zijn, "dat het slachthuis en het vleesverwerkingsbedrijf inderdaad dienen te worden beschouwd als één gebouwencomplex waarin aan één doorlopend transportsysteem wordt gewerkt, teneinde te kunnen voldoen aan de huidige kwaliteitseisen van zowel de consument en de afnemers, als de eisen van de overheid";

Overwegende dat de verwerende partij doet gelden dat de verzoekende partij het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in quasi dezelfde bewoordingen omschrijft als de n.v. VLEES DECLERCQ heeft gedaan in haar eerdere vordering die verworpen werd in 's Raad arrest nr. 80.326 van 20 mei 1999; dat er voorafgaandelijk dient op te worden gewezen dat dit moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich, spijs de afwijzing van de vordering tot schorsing, op heden niet heeft voorgedaan; dat daarbij nog komt dat dit moeilijk te herstellen ernstig nadeel, indien dit al zou kunnen worden aangenomen, zich in hoofde van de n.v. VLEES DECLERCQ voordoet en niet in hoofde van de verzoekende partij; dat de verwerende partij verder aanvoert dat niet is aangetoond dat de slachterijen waarmee de n.v. VLEES DECLERCQ werkt, "op minimaal twee uur rijden van het vleesverwerkingsbedrijf gelegen" zijn, noch dat blijkt dat het onmogelijk wordt om binnen de door de afnemers gevraagde tijd te leveren; dat niet is aangetoond dat de afnemers eisen dat het vlees binnen de 24 uur na slachting zou geleverd zijn; dat de negatieve beïnvloeding van de versheid en de kwaliteit van het vlees door de voorbehandeling niet is aangetoond; dat het lang niet zeker is dat de twee grootste afnemers zullen wegvallen en dat het wegvallen van andere afnemers als gevolg van het verdwijnen van deze grote afnemers hypothetisch is; dat niet in het minst blijkt dat het geslacht vlees van de verzoekende partij per definitie en steeds door de n.v. VLEES DECLERCQ zal worden geleverd aan haar afnemers; dat het nadeel, waaronder het verlies aan goede naam, het gevolg is van de voorbehandeling eerder dan van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit; dat de stavingsstukken omtrent de investeringen en omzetcijfers niet relevant zijn "omdat helemaal niet is uit te maken of deze voor rekening van de verzoekster komen, gelet op de verschillende benamingen die worden gebruikt"; dat de causaliteit die de verzoekende partij legt tussen bepaalde investeringen en het geweigerde project niet is aangetoond;

Overwegende dat uit de door de verzoekende partij overgelegde statuten blijkt dat de n.v. VLEES DECLERCQ en de verzoekende partij twee onderscheiden rechtspersonen zijn; dat de verzoekende partij ter terechtzitting heeft verklaard dat zij haar activiteiten nog niet heeft opgestart; dat het in de vordering tot schorsing aangevoerde ernstig nadeel er in essentie op neerkomt dat de n.v. VLEES DECLERCQ haar twee belangrijkste klanten dreigt te verliezen hetgeen haar goede naam zal aantasten en ook andere klanten ertoe zal aanzetten een andere leverancier te zoeken omdat, zonder de bouw door verzoekende partij van het slachthuis, de n.v. VLEES DECLERCQ niet in de mogelijkheid verkeert te beantwoorden aan de kwaliteitseisen die door deze klanten worden gesteld; dat hierdoor de in hoofde van de n.v. VLEES DECLERCQ bestaande beschikbare infrastructuur overbodig wordt en dat het verlies, hoewel moeilijk te begroten, indrukwekkend is en moeilijk in het raam van een burgerlijke procedure kan verhaald worden; dat deze uiteenzetting betrekking heeft op een nadeel dat een derde, m.n. de n.v. VLEES DECLERCQ, ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan; dat de verzoekende partij in haar vordering tot schorsing verzuimt aan te tonen in welke mate een nadeel dat een derde ondergaat of dreigt te ondergaan, niettemin in haar hoofde een persoonlijk nadeel kan uitmaken; dat het louter poneren in de vordering dat het (op te richten) slachthuis en het vleesverwerkingsbedrijf (van n.v. VLEES DECLERCQ) een gebouwencomplex zijn waarin aan één doorlopend transportsysteem wordt gewerkt, op zich dit niet aannemelijk maakt; dat het in de vordering uiteengezette nadeel geen persoonlijk nadeel is van de verzoekende partij en niet met goed gevolg ter ondersteuning van de vordering kan worden ingeroepen;

Overwegende dat niet voldaan is aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf oktober tweeduizendeen, door :

de H.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

G. DEBERSAQUES.